

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/121/2014
Identifikačné číslo spisu:	6013201826
Dátum vydania rozhodnutia:	26.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6013201826.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci navrhovateľa: J. J., nar. X.XX.XXXX, bytom Y. H. W. XXXX/XX X., proti odporkyni: Sociálnej poisťovni - ústrediu so sídlom v Bratislave, ul. 29. augusta č. 8, o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X z 11. novembra 2013, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/199/2013-56 zo dňa 29.05.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/199/2013-56 zo dňa 29.05.2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X z 11. novembra 2013, ktorým podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok zo dňa 24.10.2013 s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia, pobočky Zvolen nie je invalidný, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poznamenal, že na základe posúdenia zdravotného stavu navrhovateľa posudkovými lekármi bola stanovená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 30%.

Uviedol, že podľa jeho názoru sú závery posudkových lekárov logické, pričom vychádzajú z komplexného posúdenia zdravotného stavu navrhovateľa s poukazom k miere poklesu pracovnej schopnosti na základe predložených odborných vyšetrení a nálezov, ktoré sa nachádzajú v zdravotnej dokumentácii navrhovateľa, ktoré sú obsahom posudkového spisu. Krajský súd dodal, že nezistil žiadnu

takú skutočnosť, ktorá by závery posudkových lekárov spochybnila, preto si ich osvojil a pri posudzovaní vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia z nich vychádzal.

Krajský súd konštatoval, že konanie odporkyne, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia bolo realizované v súlade so zákonom a zákonné a vecne správne bolo i napadnuté rozhodnutie.

Podľa krajského súdu správny orgán postupoval správne, keď za účelom rozhodnutia o žiadosti navrhovateľa o priznanie invalidného dôchodku posudzoval mieru poklesu jeho pracovnej schopnosti dôsledkom jeho dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, pretože vznik invalidity poistenca predpokladá pokles pracovnej schopnosti pod zákonom stanovenú hranicu. Správne vychádzal z posudku posudkového lekára pobočky Sociálnej poisťovne, ktorý bol vo svojom obsahu potvrdený aj posudkovým lekárom ústredia, pretože oni sú podľa § 153 ods. 5 zákona o sociálnom poistení výlučnými kompetentnými subjektami na posudzovanie zdravotného stavu poistencov pre účely ich prípadnej invalidizácie a zhodnotenia miery ich zníženej pracovnej schopnosti. Pri objektívne zistených zdravotných ťažkostiach navrhovateľa považoval správne za jeho rozhodujúce zdravotné postihnutie ochorenie kože, ktoré s ohľadom na jeho prejavy, a priebeh ochorenia správne zaradil pod príslušnú položku v rámci prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení a priznaný pokles pracovnej schopnosti na dolnej hranici možného percentuálneho rozpätia logicky a presvedčivo zdôvodnil preukázanou účinnosťou liečby i obdobiami dlhobovej remisie. Správne posudkovo zohľadnil aj postihnutie pravého kolenného kľbu 5 % zvýšením jeho miery zníženej pracovnej schopnosti s ohľadom na preukázanú zachovanú, resp. len mierne porušenú funkciu. Mieru percentuálneho zvýšenia posudkový lekár logicky odôvodnil aj postihnutím len 1 kolenného kľbu, hoci uvedená položka predpokladá obojstranné postihnutie. Iné posudkové zhodnotenie rozhodujúceho zdravotného postihnutia navrhovateľa do úvahy neprichádzalo, pretože u navrhovateľa nebola preukázaná dlhodobá aktívna forma ochorenia, odolávajúca liečbe.

Krajský súd poukázal na to, že jedným zo zákonných predpokladov pre priznanie invalidného dôchodku je invalidita poistenca, tzn. zníženie jeho pracovnej schopnosti v porovnaní so zdravou fyzickou osobou o viac ako o 40 %. Pri preukázaných zdravotných ťažkostiach navrhovateľa bola posudkovým lekárom konštatovaná jeho 30 % miera zníženej pracovnej schopnosti, tzn., že jeho invalidita nevznikla. V nadväznosti na uvedené rozhodla odporkyňa napadnutým rozhodnutím v súlade so zákonom, keď žiadosť navrhovateľa o priznanie invalidného dôchodku zamietla, pretože bez vzniku invalidity mu nárok na invalidný dôchodok nevznikol.

Námietky navrhovateľa, týkajúce sa nedostatočne zisteného zdravotného stavu nepovažoval krajský súd za odôvodnené, pretože posudkové závery oboch posudkových lekárov boli zhodné aj po zohľadnení starších odborných lekárskych nálezov.

Krajský súd uviedol, že pri posudzovaní vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia súd prihliada len na tie vady v konaní, ktoré mohli vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia ovplyvniť. Nepochybné dlhodobá remisia kožného ochorenia navrhovateľa bola preukázaná od novembra 2011 do februára 2013, z odborných nálezov, najmä z výsledku kúpeľnej a hospitalizačnej liečby bolo tiež nesporne zistené, že aplikovaná liečba na stav ochorenia pozitívne vplývala. Za odôvodnenú nepovažoval krajský súd ani požiadavku na nariadenie znaleckého dokazovania, pretože nezistil žiadne odborné nedostatky vo vyhodnotení zdravotného stavu navrhovateľa posudkovými lekármi.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie, podanie ktorého odôvodnil tým, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav, nevykonával navrhnuté dôkazy, nezistil rozpory medzi závermi - posudkami sociálnej poisťovne a ním predloženými dôkazmi - lekárskymi správami. Namietal, že úvahy, ktoré krajský súd popisuje v odôvodnení a viedli ho k zamietnutiu jeho návrhu, nie sú v súlade so skutočnosťou.

Poukázal na to, že na pojednávaní pred krajským súdom predložil fotodokumentáciu kože, prehľad a kožné a ortopedické nálezy dokumentujúce zdravotný stav z obdobia, ktoré malo byť predmetom posúdenia Sociálnou poisťovňou - teda od 16.12.2010 do septembra 2013.

Odborné nálezy doplnil v rámci návrhu na opravný prostriedok, pretože Sociálna poisťovňa, napriek tomu, že mal pripravenú kompletnú dokumentáciu, sa pri posudzovaní a posudku z 24. októbra 2013 zaoberala len šiestimi nálezmi - nálezmi nie staršími ako 1 rok, ktoré navyše pochádzali z obdobia zlepšenia - po liečení.

Na dôkaz toho, že jeho zdravotný stav je dlhodobo nepriaznivý a trvá dlhšie ako jeden rok doplnil 30 lekárskech kožných a ortopedických nálezov. Podľa navrhovateľa, ak by sa krajský súd dôkladne zaoberal predloženou zdravotnou dokumentáciou, zistil by rozpory medzi predloženými dôkazmi - zdravotnou dokumentáciou a lekáskymi správami posudkových lekárov a spochybnil by posudky a napadnuté rozhodnutie sociálnej poisťovne.

Poukázal na to, že homeopatická liečba zlepšila jeho zdravotný stav, skonštatovala to v odborných nálezoch aj kožná lekárka.

Navrhovateľ namietal aj proti argumentácii krajského súdu, že aktívne psoriatické kĺbové ochorenie nebolo preukázané. Podľa neho ide o nesprávny záver posudkového lekára. Dôkazom psoriázy s kĺbovým postihom je lekárske nález Ústrednej vojenskej nemocnice Ružomberok z 29.11.2011, okrem toho to preukazujú aj nálezy z roku 2014.

Namietal aj proti záveru posudkového lekára Sociálnej poisťovne ústredie k miere zníženia pracovnej schopnosti, pretože nezodpovedá skutočnosti a predloženým dôkazom, že od októbra 2011 do februára 2013 mal dlhodobú remisiu kožného ochorenia. Podľa navrhovateľa v uvedenom období nemal dlhodobú remisiu, ale naopak mal generalizovanú formu psoriázy, opakované výsevy - absolvoval kortikoidnú liečbu ambulantnú, generalizovanú formu, mal aj po hospitalizácii v NsP Banskej Bystrici a absolvoval aj UVB foto terapiu a liečenie v Smrdákoch 1 x v roku 2012 a potom 1 x v roku 2013. Dôkazom toho sú nálezy viacerých rozličných lekárov, ktoré navrhovateľ predložil. Posudkoví lekári odporkyne nedostatočným preverením predloženej zdravotnej dokumentácie a závermi s nepravdivými tvrdeniami nezodpovedajúcimi predloženým lekáskymi správami krajský súd doviedli k nesprávnemu záveru, ktorý potvrdil rozhodnutie odporkyne.

Podľa navrhovateľa posudkoví lekári nezobrali do úvahy potrebné lekárske nálezy komplexne, neposúdili nálezy v súlade s prílohou č. 4 zákona o sociálnej pomoci, ich závery sú v rozpore s nálezmi odborných lekárov.

Tieto rozpory a nepravdivé tvrdenia boli zrejmé z dokumentácie predloženej pri návrhu na opravný prostriedok, mal ich krajský súd zistiť a rozhodnutie Sociálnej poisťovne zrušiť. Krajskému súdu vyčítal, že nevykonával ním navrhnuté dokazovanie znalcom ortopédom ani dermatovenerológom. Na základe uvedeného navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu navrhovateľa vyjadrila tak, že rozsudok krajského súdu navrhla potvrdiť. Uviedla, že dôvody, ktoré uvádza navrhovateľ v odvolaní, nepovažuje za opodstatnené. Posúdenie dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj súdneho konania.

Navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní a ktoré by prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov sociálneho poistenia spochybnil alebo vyvrátili.

Pokiaľ navrhovateľ žiadal v odvolaní o ďalšie vyšetrenia, odporkyňa poukazuje na povinnosť preukázať skutočnosti rozhodujúce na nárok na invalidný dôchodok v rámci dokazovania, kedy je účastník konania

povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Námietky uvádzané navrhovateľom v odvolaní o neúplnom zistení jeho zdravotného stavu preto považuje za nedôvodné. Pochybnosti navrhovateľa o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, považuje odporkyňa za neodôvodnené, vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľa boli dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie.

Odporkyňa uviedla, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, preto mu nárok na invalidný dôchodok nevznikol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. apríla 2016 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Podľa § 71 ods. 3 prvej vety zákona o sociálnom poistení, pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby.

Podľa § 71 ods. 6 zákona o sociálnom poistení, miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (§ 71 ods. 8 zákona o sociálnom poistení).

Predmetom súdneho konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o priznanie invalidného dôchodku.

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľ požiadal odporkyňu o priznanie invalidného dôchodku od 24. októbra 2013 žiadosťou z toho istého dňa. Za účelom rozhodnutia o nej posudzoval jeho zdravotný stav posudkový lekár pobočky Sociálnej poisťovne so sídlom vo Zvolene. V posudku z 24. októbra 2013 vychádzal okrem vlastného klinického vyšetrenia navrhovateľa z lekárskej správy z kúpeľnej liečby z júla 2013 a z kožných, ortopedických a MR vyšetrenia pravého kolena z roku 2012 a 2013. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa označil psoriázu, ochorenie kože so zaradením

pod kapitolu XIV., pol. 4, písm. b) v rámci prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení a pokles jeho pracovnej schopnosti pre toto ochorenie vyjadril na dolnej hranici možného percentuálneho rozpätia 25 %. Mieru poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľa navýšil o 5 % pre ďalšie zdravotné postihnutie a to ochorenie podporného a pohybového aparátu, obmedzenie pohybu v oboch kolenných kĺboch ľahkého stupňa v zmysle kapitoly XV., odd. G, pol. 50, písm. a) citovanej prílohy.

V posudku uviedol, že 19-ročný navrhovateľ mal od roku 2009 problémy s pravým kolenným kĺbom, pre ktoré bol v apríli 2011 artroskopicky operovaný pre osteochondritídu mediálneho kondylu femuru. Po operácii bol pravý kolenný kĺb bez opuchu a náplne, so zachovanou pohyblivosťou v plnom rozsahu. Po operácii mu bol do kolenného kĺbu aplikovaný Synocrom, ktorý vyvolal exacerbáciu psoriázy, na ktorú sa odvtedy lieči. Absolvoval kúpeľnú liečbu v Smrdákoch. V súčasnosti sa psoriatické ložiská nachádzajú najmä na čele a vo vlasatej časti hlavy a na oboch predkoleniach. Aktívne psoriatické kĺbové ochorenie nebolo preukázané.

Na základe uvedeného bola žiadosť navrhovateľa preskúmaným rozhodnutím odporkyne zamietnutá rozhodnutím zo dňa 11.11.2013 s odôvodnením, že nie je invalidný podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení a pretože podľa záverov posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočky Zvolen zo dňa 24.10.2013 nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (v posudku bola ustálená jeho miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 30%).

Po podaní opravného prostriedku svoj posudkový záver nezmenil a uvedené posúdenie zdravotného stavu navrhovateľa sa stalo podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia.

Pretože navrhovateľovi nebolo na pobočke Sociálnej poisťovne vyhovené posudzoval jeho zdravotný stav v rámci odvolacieho správneho konania aj posudkový lekár ústredia Sociálnej poisťovne, pracovisko v Banskej Bystrici. V posudku z 28. februára 2014 vychádzal posudkový lekár popri vlastnom klinickom vyšetrení navrhovateľa z totožných odborných lekárskeho nálezov ako prvoposudzovateľ i z doplnených kožných, ortopedických nálezov, z MR vyšetrenia kolena, z výsledku hospitalizácie na ortopedickom oddelení, na dermatovenerologickej klinike, z histologického nálezu z priebehu rokov 2011 - 2014 a dospel k rovnakému posudkovému záveru ako prvoposudzovateľ vo všetkých jeho častiach.

V posudku uviedol, že pri zdravotných ťažkostiach navrhovateľa datovaných od roku 2009 považuje za rozhodujúce a závažnejšie ochorenie psoriázu, v úvode s lokalizovanými zmenami predovšetkým vo vlasatej časti kolísavej intenzity, neskôr s lokalizáciou na hrudníku, chrbte a končatinách, v tej dobe s krátkymi remisiami. Za diagnostickým aj terapeutickým účelom bol hospitalizovaný na kožnom oddelení, kde aj na základe histologického nálezu bolo jeho ochorenie uzavreté ako psoriasis vulgaris, reagujúca na komplexnú liečbu - farmakoterapiu, celkovú, lokálnu s fototerapiou. Od hospitalizácie v októbri 2011 konštatoval dlhodobú remisiu ochorenia, pretože v ďalšom období kožné vyšetrenia neabsolvoval až do februára 2013, kedy boli zistené prejavy ochorenia na dolných končatinách, čele a mierne zhoršenie vo vlasatej časti. Posledné kožné vyšetrenie z januára 2014 potvrdilo drobné ložiská aj vo vlasoch. Vychádzajúc z priebehu ochorenia konštatoval, že uvedenému zdravotnému postihnutiu zodpovedá priznaný pokles pracovnej schopnosti s ohľadom na výrazné prejavy ochorenia, predovšetkým ale s lokalizáciou na predilekčných miestach s dosiahnutou aj dlhodobou remisiou (od novembra 2011 do februára 2013). Pridružené postihnutie kolenného kĺbu je charakterizované predovšetkým bolesťami, trvale bez obmedzenia funkcie a to podľa klinických vyšetrení, ktoré boli v súlade s MR nálezmi. Väzy, menisky aj jabĺčko je neporušené. Prítomné zmeny na chrupavke boli opakovane operačne riešené bez komplikácií, optimálna bola aj nasledujúca ambulantná liečba, rehabilitácia, či kúpeľná liečba. Pri zistených zdravotných postihnutiach môže pokračovať vo svojom vysokoškolskom vzdelávaní.

Pretože súd nemôže sám posudzovať odborné otázky medicínskeho charakteru, ktoré sú podkladom pre stanovenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre účely invalidity, musí rovnako ako odporkyňa vychádzať z lekárskeho posudku, kde posudzuje presvedčivosť ich záverov s prihliadnutím na všetky okolnosti, najmä aj s prihliadnutím na námietky žiadateľa o invalidný dôchodok. O objektívnosti, odbornej úrovni a úplnosti záverov posudkov posudkových orgánov, ktoré boli v zásade zhodné, odvolací súd nemal dôvod pochybovať. Navrhovateľ síce v odvolaní vyjadril svoj nesúhlas s určenou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ale dôvody odvolania sú zhodné s obsahom opravného prostriedku, ku ktorým sa posudkový lekár v lekárskej správe podrobne vyjadril. Odvolací súd má za to, že posudkový lekár sa v dostatočnom rozsahu vyrovnal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli podkladom pre jeho rozhodnutie, z obsahu posudku je zrejmá jeho úvaha, na základe ktorej dospel k určeniu rozhodujúceho zdravotného postihnutia a k nemu prislúchajúcej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Pretože navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, nebol dôvod spochybníť závery lekárskeho vyšetrenia, ani dôvod na ďalšie posudzovanie zdravotného stavu.

K námietke navrhovateľa, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav, keď nevykonával navrhnuté dôkazy, nezistil rozpory medzi závermi - posudkami sociálnej poisťovne a ním predloženými dôkazmi - lekárskeho posudku odvolací súd uvádza, že zo samotnej podstaty preskúmania súdneho konania, ktoré smeruje k prieskumu správneho konania vyplýva, že administratívny spis je obrazom a výsledkom správneho konania, pretože dokladá jeho priebeh a skutkový stav, ktorý tu bol v dobe rozhodovania správneho orgánu. Zásadne pritom platí, že skutkové dôvody, o ktoré sa opiera správne rozhodnutie, musia byť podložené obsahom administratívneho spisu - v opačnom prípade by bolo správne rozhodnutie, ktoré vzišlo z takéhoto konania nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov. Ďalšie zisťovanie skutkového stavu veci až v konaní pred súdom nie je vylúčené (§ 250i ods. 1 OSP), pretože súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Pokiaľ však krajský súd vychádzal pri rozhodovaní iba z obsahu administratívneho spisu pričom odôvodnil, prečo nebolo možné vyhovieť požiadavke na nariadenie znaleckého dokazovania, (keďže nezistil žiadne odborné nedostatky vo vyhodnotení zdravotného stavu navrhovateľa posudkovými lekármi), nemožno takémuto postupu principiálne nič vytknúť. Navyše navrhovateľ ani v odvolaní proti rozsudku krajského súdu netvrdil, že dôkazy, ktoré odvolaciemu súdu predložil, by neboli správnym orgánom v čase posudzovania jeho zdravotného stavu známe.

Preto za situácie, keď odvolací súd o objektívnosti, odbornej úrovni a úplnosti záverov posudkov posudkových orgánov, ktoré objektívne a komplexne posúdili zdravotné ťažkosti navrhovateľa a ich závery boli v zásade zhodné, odvolací súd nemal dôvod ich spochybňovať, bolo možné takúto námietku navrhovateľa vyhodnotiť za nedôvodnú.

Z vyššie uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za zákonné a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Žiada sa však poznamenať, že preskúmané rozhodnutie o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o invalidný dôchodok nevylučuje možnosť navrhovateľa opätovne požiadať o priznanie invalidného dôchodku a o nové preskúmanie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ak by v budúcnosti došlo k významnému zhoršeniu jeho zdravotného stavu, čo by preukazovali nové lekárske správy.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

Poučenie:

